

Høyres landsmøte 2019

Erna Solberg

Leder

Kjære landsmøte,

Da vi var samlet til landsmøte for ett år siden kunne vi feire gjenvalget i 2017.

Vi hadde dyktige stortingskandidater.

Tusenvis av tillitsvalgte som banket på dører.

Et optimistisk budskap.

En fortelling om Norge som folk kjente seg igjen i.

Og ikke minst - et smil om munnen.

Det var en stor laginnsats som ga oss valgseieren i 2017.

Denne høsten skal vi klare det igjen.

På fjorårets landsmøte kunne vi også feire en utvidet regjering.

Jeg lover at det ikke skal bli en vane, men også i år kan vi feire utvidelse av regjeringen.

Kjære venner,

For første gang siden Kåre Willoch var statsminister har vi en ikke-sosialistisk flertallsregjering.

De som kjenner Høyres historie, vet at dette har Høyre jobbet for i mer enn 100 år.

Det har krevd tålmodighet.

Langsiktig tillitsbygging, også når det ikke gir resultatet der og da.

Og forståelse for Høyres rolle i samarbeidet.

Vi har måttet tåle noen kommentarer underveis fra våre venner i pressen bakerst i salen.

Det var surt den gang å lese mange av de kommentarene.

Jeg skal ikke legge skjul på det.

Men, kjære landsmøte, gleden er desto større når vi nå kan hente frem igjen noen av disse kommentarene.

La meg gi dere noen smakebiter.

Dagsavisen skrev i 2016: «Punktum er satt for det borgerlige firepartisamarbeidet og statsminister Erna Solbergs drøm om å få alle de fire med i sin regjering.»

VG skrev i 2017: «Det er over, slutt, dødt og begravet. Nok et forsøk på å bygge en levedyktig allianse mellom de borgerlige partiene har kollapset.»

Og Dagbladet skrev i 2015: «Det store strategiske prosjektet på høyresida har feilet.»

Jeg kunne sitert mange flere. Men jeg skal spare både salen og bakerste benk for dette.

Men la meg si det med ord som kommentatorene kan kjenne igjen: Vårt store prosjekt har lyktes og firepartisamarbeidet har gjenoppstått fra de døde.

Gjenoppstandelse skyldes gjerne et mirakel. Men dette var et resultat av hardt og langsiktig arbeid.

Det viktige er likevel å tenke over hvorfor borgerlig samling har vært så sentralt gjennom hele Høyres historie.

Det har aldri vært et mål i seg selv.

Flertallsregjering er heller ikke noe mål i seg selv.

Dette handler om det grunnleggende i vårt samfunnssyn.

Hvorfor vi engasjerer oss i politikk i det hele tatt.

Hva det er vi brenner for.

Det er blant våre venner i Frp, KrF og Venstre vi finner et politisk fellesskap som også rommer kjernen i Høyres politikk.

Det at et godt samfunn bygges nedenfra.

At mennesker som vises tillit også tar ansvar.

Både for seg selv og for andre.

Og forståelsen av hvor viktig det er å investere i mennesker.

Derfor er vi også enige om hva det norske samfunnet trenger nå.

Mer kunnskap og utdanning.

Bedre oppvekstvilkår for barn.

Bedre rammebetingelser for gründere.

Evne til å takle omstilling.

Samarbeidet gir oss mulighet til å gjøre ideene våre til praktisk politikk.

Til å gjøre en forskjell i menneskers liv.

Til å la flere få sjansen til å gjøre drømmene sine til virkelighet.

Derfor, kjære venner, har borgerlig samling vært viktig for Høyre i mer enn 100 år.

Fordi det er der vi finner troen på mennesker, på menneskers skaperkraft og ønsket om et samfunn med muligheter for alle.

- o -

Høyres visjon er et samfunn med muligheter for alle. Et samfunn hvor alle, uansett bakgrunn, får brukt sine evner til det beste for seg selv og samfunnet.

Hvor det ikke spiller noen rolle hvor du kommer fra eller hvem foreldrene dine er.

Men også et samfunn hvor vi heier på innsats og stå-på-vilje. Hvor det alltid lønner seg å jobbe. Hvor gründere oppmuntres og hvor det både er lov å feile og lov å lykkes.

Vi har jobbet for kunnskap i skolen fordi vi vet at bagasjen elevene har med seg hjemmefra er ulik. Men når de går inn skoleporten, så skal ikke bagasjen være avgjørende. Høyre er partiet som har høye ambisjoner for alle elever.

Høyre har også vært opptatt av utdanning fordi vi vet at en god grunnutdanning for mange har sikret en trygg inntekt frem til pensjonsalder.

Dette er fortsatt viktig.

Samtidig er samfunnet vårt i endring.

Vår økonomi er i en stor omstilling.

Nye, grønne løsninger skal erstatte jobber som faller bort.

Digitalisering, robotisering og kunstig intelligens endrer hverdagen i yrke etter yrke.

Disse endringene er ofte til det bedre.

Farlige og monotone arbeidsoppgaver erstattes med oppgaver som er mer interessante eller tryggere. Og ofte også bedre betalt.

Samtidig må vi ta inn over oss at endringer kan være krevende for de som rammes av dem.

Utdanningen du en gang tok, kan med ett være utdatert.

For de som står helt uten utdanning er utfordringene enda større.

Da oljealderen kom, fikk vi mange nye jobber i Norge med høy lønnsevne. Samtidig flyttet mye av vår gamle industri, med lavere lønnsevne, ut av landet.

Oljealderen har vært, og er, bra for Norge. Men flere steder kunne vi se nedlagt industri i uførestatistikken. Store skifter satte enkeltmennesker på utsiden.

Nå står vi foran nye skifter. Da må spørsmålet være:
Hvordan skal vi klare dette uten å sette
enkeltmennesker på utsiden?

Hva skal til for å skape muligheter for alle i denne
nye virkeligheten?

Hva er svarene til et moderne, liberalkonservativt
parti?

Jeg mener svaret må være at vi må investere enda mer
i mennesker.

I menneskers kompetanse.

I menneskers rom for å skape.

I menneskers mulighet til å lykkes.

Ja, kjære landsmøte, i mennesker.

Som et liberalkonservativt parti må vi ta inn over
oss samfunnet slik det er.

Vi skal ikke tegne et foreldet bilde av samfunnet for at det skal passe til et gammelt partiprogram.

Vi skal utvikle nye partiprogrammer for å løse virkelige problemer som mennesker opplever i dag og i morgen.

La meg gi dere ett eksempel.

Utdanning er billetten til en klassereise, sier vi.

Men det holder ikke hvis utdanningen din ikke lenger etterspørres når du er halvveis i yrkeslivet.

Vi kan ikke lenger tenke at det holder med én billett til en klassereise.

Vi må tenke nytt.

I fremtiden kan det for mange snarere bli behov for et klippekort.

Kjære landsmøte,

Jobben til et moderne, liberalkonservativt parti må være å utvikle det klippekortet.

Noen av klippene kan, med et litt kjedeligere språk, kalles for kompetansepolitikk.

Kompetanse kan gå ut på dato. Og vil oftere gjøre det i fremtiden. Da må vi fornye kompetansen slik at ingen i vårt arbeidsliv går ut på dato.

Vi må også gjøre det lettere å etablere sin egen arbeidsplass.

Og vi må etterlate oss et velferdssamfunn som våre etterkommere er i stand til å bære på sine skuldre.

Det å investere i mennesker er ikke noe du kan gjøre en gang og så er du ferdig med det.

Det er et mål vi må ha for øye i alt vi foretar oss.

Vi må bygge sten på sten.

Vi må være villige til å tenke nytt om virkemidler når virkeligheten endrer seg.

Men retningen i det vi gjør må ligge fast.

For dette er langsiktig arbeid.

En ungdom som fullfører videregående skole, og ikke faller fra, vil om 10-15 år være i jobb og gjøre ulikheten i samfunnet mindre.

Her er vi i kjernen av debatten om ulikhet. Lykkes vi med å få flere som står utenfor inn i arbeid, så får vi mindre ulikhet.

En innvandrer som får godkjent medbragt utdanning, kanskje med litt påfyll om norske forhold, og får en relevant jobb, vil om 5-10 år være en bidragsyter til velferdssamfunnets bærekraft. Og bidra til mindre ulikhet.

En elev som får tidlig innsats-støtte de første skoleårene og klarer å henge med klassen, vil om 20-30 år være i jobb, spare til pensjon og være et forbilde for sine egne barn. Og bidra til mindre ulikhet fordi færre står utenfor arbeidslivet.

Det å investere i mennesker bidrar til et bærekraftig velferdssamfunn og til mindre ulikhet.

Derfor må vi jobbe hardt fremover for å nå de målene vi har satt oss med kompetansereformen, med inkluderingsdugnaden og med integreringsløftet.

Kjære landsmøte,

Høyres systematiske arbeid for å skape muligheter for alle er den beste måten vi kan bekjempe ulikhet på i fremtiden.

- o -

I politikken argumenterer vi ofte for våre virkemidler. Vi snakker om bærekraftige velferdssamfunn og generasjonsperspektiv.

Vi ser samfunnet i makro. Men det kan være like nyttig å se samfunnet i mikro.

La meg gi dere ett eksempel.

Norge kåres ofte til å være blant de lykkeligste landene i verden. Det høres fint ut.

Jeg tenker ofte over hva det er som gjør nordmenn så lykkelige.

Når jeg ser på aktiviteten på Facebook-siden min, så tenker jeg at det å kjefte på en politiker må gjøre mange mennesker lykkelige.

I så fall stiller jeg meg til disposisjon.

Jeg treffer mange mennesker når jeg er ute på reise. En som i hvert fall var lykkelig da jeg møtte henne, var Emily Ann Riedel.

Hun har Downs syndrom. Nå har hun fått fast jobb på Scandic Forum i Stavanger. I frokostavdelingen har hun sin egen smoothiestasjon, hvor hun er manager.

«Det betyr masse, en drøm som har gått i oppfyllelse,» sa hun.

Alternativet for mange utviklingshemmede er å sitte hjemme.

Kanskje gir Emily svaret på det vanskelige spørsmålet om hva som gjør oss lykkelige?

Det å vite at du er nyttig for andre mennesker. At det er noen som er avhengige av at nettopp du møter opp og utfører de oppgavene du har påtatt deg.

Alternativet er at ingen venter på deg. Ingen forventer noe.

Jeg tror dette er viktig.

Det å være statsminister byr på mange kontraster.

Jeg får rikelig med sakspapirer med grundige juridiske utredninger og samfunnsøkonomiske analyser. Og så møter jeg Emily.

Samfunnsøkonomene har regnet seg frem til at vi nordmenn i det store og hele er ulønnsomme.

Det gjør i hvert fall enkelte økonomer ulykkelige.

Nå skal jeg ikke erte på meg alle samfunnsøkonomene. Deres kompetanse er veldig viktig, blant annet for å skape et bærekraftig velferdssamfunn.

Men det må være lov å si at møter med folk som Emily, gir en nyttig påminnelse om noe Oscar Wilde har sagt:

Det går an å kjenne prisen på alt, men ikke verdien av noe.

Vi skal diskutere prinsippprogram senere denne helgen. De store spørsmålene. Da må vi ha målene klart for oss.

Vi kan ikke vedta at mennesker skal være lykkelige.

Men vi skal huske at politikk handler først og fremst om mennesker. Hvis flere skal ha mulighet til å delta så må vi investere mer i mennesker.

Her er vi også ved kjernen av regjeringssamarbeidet. Et samarbeid hvor vi er enige om å se systemet fra enkeltmenneskets side.

Et samarbeid om inkluderingsdugnad, likeverdsreform, integreringsløft, barnereform og kompetansereform.

Et samarbeid mellom fire partier som forstår at menneskers behov for å ha noen som trenger oss er helt grunnleggende.

- o -

For Høyre har det alltid vært viktig å støtte opp om mennesker for at flest mulig skal kunne forsørge seg selv og bidra til samfunnet.

Derfor har vi opp gjennom årene tatt mange initiativ for å få til dette.

Vi har mye å være stolte av når vi ser tilbake.

Det var Høyre som i sin tid tok initiativ til det som nå kalles Kompetanse pluss.

Fra 2013 til 2019 vil over 78 tusen mennesker ha fått styrket sin kompetanse gjennom ordningen. Det er nesten dobbelt så mange som forrige regjeringen klarte på åtte år.

I perioden 2001 til 2005 jobbet Kristin Clemet og Høyre frem Kunnskapsløftet i skolen.

Nå trekkes Kunnskapsløftet frem som en viktig årsak til at andelen som fullfører videregående opplæring har økt fra under 70 til nesten 75 prosent.

Nå er det en ny kunnskapsminister fra Høyre som fornyer Kunnskapsløftet. Nå kommer de største forbedringene siden 2005.

Utdanning er viktig, men også det å skape flere arbeidsplasser.

Det er en helt klar sammenheng mellom kompetansen, kunnskapsbasen og evnen til å skape nye arbeidsplasser.

Vi tror på Norge fordi vi tror på deg, sa vi i valgkampen i 2017.

Og det er lett å tro på hva vi nordmenn kan få til, når vi ser på hva vi har fått til.

Hvordan vi har bygget kompetanse i de næringer vi har utviklet. Fiskeri. Skipsfart. Olje og gass. Aluminium. Vannkraft.

Den kompetansen skal vi bygge på og bygge videre.

Kompetanse er virkelig en fornybar ressurs.

Kompetanse sprer seg og utvikler seg.

Og det blir ikke mindre av den hvis du deler på den.

Det er fordi vi tror på kompetanse vi kan si at vi tror på deg - og at vi tror på Norge.

Vi må selvsagt også ha et vekstfremmende skattesystem og effektiv infrastruktur. Men ordninger som fremmer kompetanse i bedriftene er helt nødvendig.

Høyre har innført en rekke virkemidler for å støtte opp om gründere og bedrifter som driver nyskaping.

Skattefunn-ordningen ble innført i 2002. Bruken er mer enn doblet fra 2013 til 2018.

En bedrift som har brukt ordningen, er Laerdal Global Health.

Noe av det farligste man kan utsettes for i denne verden er å føde eller bli født i en fattig familie i et utviklingsland.

Laerdal Global Health utvikler blant annet enkle og rimelige produkter for å lære opp og utstyre fødselshjelpere i fattige deler av verden.

Blant produktene er en fødselssimulator man kan spenne på magen.

Den har livmor, morkake, baby, blod, fødselskanal og alt som ellers hører til når en baby skal ut.

Dette er både helse og næring. Derfor har jeg tenkt å sende både helseministeren og næringsministeren på besøk. Så får Bent og Torbjørn finne ut hvem av dem som skal føde og hvem som skal ta imot når de prøver ut fødselssimulatoren.

Bedriften har brukt Skattefunn-ordningen blant annet for å utvikle rimeligere utstyr for å overvåke fosterets hjertefrekvens.

Målet deres: Innen 2020 å bidra til å hjelpe med å redde 400 000 liv, hvert år.

Vi har et næringsliv med en innovasjonskraft som ikke bare løser utfordringer i Norge, men også globale utfordringer.

Kjære venner, vi har i Norge virkelig et næringsliv vi kan være stolte av.

Et annet virkemiddel etablert av Høyre er Norwegian Centres of Expertise. Det såkalte NCE-programmet skal støtte opp om viktige norske næringsklynger.

Det har nå vokst til 14 næringsklynger.

Et eksempel er E-smart systems som er en del av Smart Innovation Norway i Halden. De bruker kunstig intelligens for å inspisere kraftlinjer og planlegge drift og vedlikehold av infrastruktur. I møte med en global konkurranse innenfor en teknologi som er i stadig utvikling, har samarbeidet med utdanningsinstitusjonene for å få rett kompetanse og det å være del av en klynge vært avgjørende.

I regjeringen har Høyre blant annet tatt initiativ til katapultordningen. Den skal bidra til etablering av sentre som gjør det enklere for innovative bedrifter å utvikle prototyper, teste, visualisere og simulere. Sentre som kan få stor betydning for utvikling av fremtidens industri og arbeidsplasser i Norge.

En av bedriftene som bruker et katapultsenter er Hy5. De har lansert verdens første hydrauliske håndprotese. Den skal kunne selges til en rimelig

pris, slik at den kan hjelpe mennesker over hele verden, og produseres nå i testsenterets lokaler på Raufoss.

Over år har Høyre bygget sten på sten som nå kommer innovative bedrifter til nytte.

Dette er et engasjement vi helhjertet deler med partiene vi samarbeider med.

Vi gir all denne støtten for å stimulere til at flere investerer i arbeidsplasser med høy kompetanse og høy lønnsevne.

Det gir oss flere ben å stå på og gjør at vi kan opprettholde velferdssamfunnet vårt i en omstillingsfase.

Den samlede FoU-innsatsen i norsk næringsliv har økt med 30 prosent siden denne regjeringen overtok.

Denne uken åpnet jeg Huntons nye fabrikk på Gjøvik.

Som et resultat av teknologiske investeringer,
kunnskap og kompetanse flytter de produksjonen
tilbake til Norge.

Og de er ikke alene.

Før så vi mange flytte produksjon ut. Nå melder mange
bedrifter om at de flytter hjem.

Sapa på Magnor.

Berry Alloc i Lyngdal.

I. P. Huse på Harøy.

Teknologisk utvikling, kompetanse, gode ingeniører og
fagarbeidere, effektivitet og korte beslutningslinjer
er viktige fortrinn for norsk industri.

Kjære venner,

Investeringene øker.

Vi er på rett vei.

Nå skal vi se videre fremover.

- o -

Hva innebærer det å investere i mennesker i årene som kommer?

Jeg mener mye fortsatt vil handle om utdanning. Men også inkludering. Integrering. Gründerskap. Vi kan også tenke enda bredere.

En trygg oppvekst varer livet ut.

Derfor må vi støtte familier som har det vanskelig og ha et barnevern som hjelper til og som griper inn når det er nødvendig.

Vi må engasjere oss for at det er tilbud innen kultur, idrett og frivillighet som gir barn og unge mulighet til å utfolde og utvikle seg.

Og vi må bekjempe de som ødelegger barns muligheter til en god oppvekst.

Kriminelle gjenger som rekrutterer barn til å gjøre ulovlige handlinger skal slås hardt ned på.

Ja, vi skal forebygge.

Men vi kan ikke være naive.

Hvis virkemidlene vi bruker ikke stanser de mest hardbarkede, så må vi ta i bruk tøffere virkemidler og tenke nytt.

Vi ser hvordan gjenger i Oslo skaper utrygghet og rekrutterer sårbare unge når de har etablert seg. Smitteeffekten kan nå også andre byer, som Bergen.

Vi kan ikke, skal ikke og vil ikke akseptere at
gjenger skal forme barn og unges oppvekstvilkår.

En viktig del av det å forebygge handler om
forbilder.

Unge mennesker må se at de har en fremtid gjennom
skolegang og arbeid.

Vi må skape tro, håp og optimisme.

Kjære landsmøte,

Det starter alltid med en god utdanning.

Satsingen vår på kvalitet, kunnskap og mestring i
skolen har vært kraftig.

Den må fortsette.

Selv om mye endrer seg, er det også en del vi vet ganske sikkert. En ting er at vi trenger flere fagarbeidere.

Vi er på rett vei.

Flere ungdommer i videregående velger yrkesfag.

Vi har også rekordmange læreplasser.

Ikke siden vi begynte å måle i 2011, har vi hatt flere læreplasser enn nå.

Flere fullførere og består.

Det, kjære landsmøte, viser at politisk innsats nytter.

I årene som kommer skal vi fortsette styrkingen av yrkesfagene.

Etter- og videreutdanning av yrkesfaglærere.

Tilpasse utdannelsen bedre til yrkeslivet.

Åpne for flere tilpassede utdanningsløp.

Gjøre det lettere å ta flere fagbrev.

Innføre et nytt, praktisk rettet valgfag i ungdomsskolen.

Nærheten til arbeidslivet vil bli viktigere i alle deler av vårt utdanningssystem.

Paradoksalt nok har vi mange ledige med IKT-utdanning, samtidig som vi har mange ledige stillinger.

Det kan tyde på at utdanningen ikke treffer arbeidslivets behov.

Det er kanskje et signal om at grunnutdanningen, på alle nivåer, må komme mye tettere på arbeidslivet enn før.

Og at vi har etter- og videreutdanningstilbud som er relevante.

En rekke fagskoler, høyskoler og universiteter landet rundt får nå midler til å utvikle fleksible videreutdanningstilbud i digital kompetanse i tett samarbeid med næringslivet.

Det blir moduler som kan tas mens man er i jobb.

Innen temaer som programmering og robotisering, cybersikkerhet, personvern, IT-arkitektur, 3D-modellering og kunstig intelligens.

Tett på bedriftenes behov.

Vi etablerer også de to første bransjeprogrammene for å utvikle tilbud om kompetanseheving i de bransjene som er særlig utsatt for digitalisering, automatisering og annen omstilling.

De to første ut er industri- og byggenæringen og kommunal helse og omsorg.

Dette, kjære landsmøte, er fremtidens måte å investere i mennesker på.

De nye regionene vil få et større ansvar i kompetansepolitikken.

Det er et stort ansvar, på et område som blir viktig for Norge fremover.

Dette er en jobb jeg forutsetter at alle våre regionpolitikere griper fatt i.

Vi må også engasjere oss mer i å finne veier tilbake til arbeidslivet for de som har falt utenfor.

Vi har en fantastisk mulighet til å inkludere flere nå som det går godt i Norge.

Derfor har regjeringen tatt initiativet til inkluderingsdugnaden.

Målet er at 5 prosent av de som ansettes i staten skal være mennesker med en funksjonsnedsettelse eller et hull i CVen.

Her finner vi ofte høyt kompetente mennesker. Men altfor ofte gjør deres bakgrunn at de aldri blir vurdert.

Sånn kan vi ikke holde på.

Ideen til inkluderingsdugnaden har vi hentet fra private bedrifter. Nå utfordrer vi enda flere bedrifter til å være med.

I en hektisk hverdag kan det være fristende å ringe til et utenlandsk bemanningsbyrå.

Jeg håper flere bedrifter heller ringer til NAV.

Så skal vi stille opp med folk i NAV som kan formidle rett person til jobben og litt ekstra hjelp i starten om det trengs.

Jeg kan love alle arbeidsgivere at her er det masse dyktige mennesker som bare venter på en mulighet til å vise seg frem.

Mange arbeidsgivere som tar sjansen blir positivt overrasket.

Og når det blir fulltreff, så har man verdens mest takknemlige og lojale ansatte.

Hvis noen lurer på hvorfor vi er så opptatt av inkludering, så anbefaler jeg intervjuet med Eva-Brit Langva som er lagt ut på Finansdepartementets nettside i forbindelse med fremleggelsen av mulighetsmeldingen.

Vi møter 47-åringen når hun skal ha sin første dag på jobb på 15 år. Etter en periode preget av rus og personlige problemer.

Hun blir spurt hva det betyr å få en betalt jobb.

Da kommer tårene. Og hun svarer:

«Jeg skal tjene penger. Mine egne penger. Det forventes av meg det samme som forventes av alle som skal opp og på jobben sin hver morgen.»

Dette handler selvfølgelig om velferdssamfunnets bærekraft. Men først og fremst handler det om mennesker som møter respekt både fra seg selv og andre når de har en jobb å gå til.

Jeg er glad for å se en rekke ordførerkandidater i salen her i dag.

Vet dere hva? Dette bør dere også gjøre.

Der hvor Høyre vinner makten i valget til høsten, bør dere lage inkluderingsprosjekter.

Fremover vil regjeringen rulle ut det nye integreringsløftet. Her vil kunnskap være hovedsatsingen.

En som har satt ord på hvor viktig det kan være, er Naeem Rashid.

Han skrev på NRK Ytring før jul om hvordan han, som kom til Norge som 15-åring, kunne fullføre videregående skole og ta universitetsutdannelse.

Han trekker frem lærere, lektorer og professorer som yter en formidabel innsats. De klarte å få en umotivert gutt, fra et hjem med foreldre uten

utdannelse og hvor de ikke snakket norsk, til å glede seg til timene.

Han oppsummerte det godt: «Hvis veien fra Groruddalen til Blindern er brolagt med mine lærere, finnes det håp.»

Dette, kjære venner, må vi ha mer av.

I dag er det for mange innvandrere, særlig flyktninger og kvinner, som står utenfor arbeidslivet.

Innvandrere er også utsatt for diskriminering i arbeidslivet, de er oftere overkvalifisert for stillingene de har og flere går av før pensjonsalder.

Dette må vi også ta tak i.

Introduksjonsordningen for nyankomne innvandrere ligger i kommunene.

Norskopplæringen ligger i kommunene.

Pengene kommer fra staten, men resultatene spriker kraftig.

Andelen som er i arbeid eller utdanning fire år etter at de startet på introduksjonsprogram, spriker fra 80 prosent til under 40 prosent.

Noe kan nok forklares med ulike grupper deltakere.

Men det må ikke være tvil om at her må det rett og slett gjøres en bedre jobb.

Vi er i gang med å reformere introduksjonsordningen.

Vi stiller nå tøffere krav til kommunene som får bosette, og vi kommer til å stille krav til bedre resultater og reell kvalifisering i introduksjonsprogrammet.

For kommunene ligger det store muligheter her.

Til å bygge opp kompetansen kommunen trenger innen utdanning, pleie og omsorg.

Til å få flere skattebetalere i stedet for flere stønadsmottakere.

Men da må vi engasjere oss like mye i kompetansen hos de som underviser nyankomne som de som underviser våre barn.

Kjære landsmøte, den utfordringen skal Høyre ta.

Vi har allerede begynt. Nå etablerer vi en ny stipendordning, som gjør det mulig for lærerne å ta videreutdanning i norsk som andrespråk.

I fjor publiserte SSB en artikkel som viste at det i løpet av ett år var inngått 307 000 nye arbeidsforhold i Norge.

30 prosent av disse kom som følge av etablering av nye virksomheter.

Over 30 prosent av arbeidsforholdene som opphørte skyldtes nedlagte virksomheter.

Det viser hvilken enorm utskiftning av arbeidsplasser som skjer hele tiden.

Mange av de nye jobbene vi trenger, må komme i små og mellomstore bedrifter.

De kan snu seg raskt og dekke nye behov i markedet.

Og de etableres ofte av gründere.

Fremover vil vi jobbe mer med vilkårene for små og mellomstore bedrifter.

Det skal bli lettere å starte opp.

Lettere å drive og mindre byråkrati.

Virkemiddelapparatet skal innrettes bedre.

Skattesystemet skal tilpasses bedre.

Skal vi investere i mennesker, så må vi legge til rette for de som skaper sin egen arbeidsplass.

De fortjener at vi gjør de vi kan, slik at de kan bruke tiden på det de kan best: Skape flere jobber.

Torbjørn hadde nylig et følelsesutbrudd.

Det skapte overskrifter.

Men det er vel verdt å tenke over hva vi skal leve av i dette landet.

Historien har vist at nye bedrifter kommer ut av den kompetansen vi har bygget over tid og som vi videreutvikler.

Ofte basert på våre naturressurser.

Fossefallene og havet. Fisk. Skog. Mineraler. Olje og gass.

Sammen med hardt arbeid og høy kompetanse er det dette som har lagt grunnlaget for vårt velferdssamfunn.

I Norge har vi alltid levd med og av naturressursene.

Her ligger våre naturlige fortrinn.

Men nesten alltid hører vi argumenter om at man er for næringsdrift, bare ikke her. Eller så passer det ikke med private i denne bransjen. Eller akkurat nå.

Vi har alle muligheter til å lykkes i dette landet også i fremtiden.

Vi har rike naturressurser og store arealer.

Dyktige mennesker med høy utdanning og fagkompetanse.

Kreative gründere og folk som er villige til å satse.

Da må vi jammen ha politikere som også kan si ja.

Så må det ikke være tvil om at vi har svært strenge miljøkrav i Norge.

En utslippstillatelse skal ikke komme av seg selv.

Strenge krav bidrar også til innovasjon og nyskaping.

Ikke minst når det gjelder klima vil det være behov for mange nye, grønne løsninger.

Derfor er også virkemiddelapparatet vårt innrettet for grønne løsninger.

La meg bare nevne noen spennende prosjekter.

Disruptive Technologies får støtte til å lage verdens minste sensorer for energieffektiv drift av bygninger.

Helly Hansen får støtte til utvikling av metoder for gjenbruk av ullfiber og materiale som kan erstatte petroleumsbaserte stoffer som fleece.

Og denne uken fikk Asko støtte til utviklingen av en autonom sjødrone. Den skal inngå i en helelektrisk transportkjede mellom Askos lagre i Vestby og Sande.

Dette er eksempler på grønn teknologi som kutter utslipp i Norge og globalt, og som gir mindre mikroplast i havet.

Norge har store muligheter til å bli ledende på grønne løsninger.

Fremtidens arbeidsmarked er grønt, smart og nyskapende.

Når vi investerer i grønn teknologi, gjør vi det fordi det lønner seg, fordi vi da også investerer i

mennesker og fordi klimakampen er en kamp hvor kun seier er godt nok.

- o -

Kjære landsmøte,

Det er de mange små skrittene vi tar for å investere i mennesker som vil telle over tid.

Som vil gjøre en forskjell i folks liv.

Skal vi få til dette, så må vi ha flertall til å gjøre ideene våre om til konkret politikk.

Derfor var enigheten på Granavolden så viktig.

De siste fem og et halvt årene har vi vært vant til å gjøre kompromisser i Stortinget.

Nå vil flere av dem komme i regjeringen.

Nå er vi fire partier som skal sette sitt preg på samarbeidet.

Det betyr at alle, også Høyre, må både gi og ta.

Da vil jeg minne om Jan P. Syses ord om samarbeid:

Ekteskapet har mange sorger, men sølibatet har ingen gleder.

Det viktige for Høyre er hva vi får til.

Politikk som bare ropes ut for markeringens skyld, er uten betydning for folks hverdag.

Det har aldri vært Høyres vei.

I andre land ser vi partier som rett og slett ikke vil ta ansvar ved å sitte i regjering.

Og partier som ikke klarer å samarbeide om å danne regjering.

I Norge har vi vært gode på å samarbeide og å lage kompromisser. Det skal vi være stolte av. Det er også en del av den norske modellen.

Kompromisser er nødvendig om vi skal lykkes med å investere i mennesker og å skape et bedre samfunn for flere.

Vi får gjennomslag for vår politikk fordi vi samarbeider med andre og har respekt for dem vi samarbeider med.

Vi får ikke gjennomslag for alt, men retningen må være riktig.

Slik at vi bygger sten på sten for å skape et samfunn med muligheter for alle.

Et samfunn som investerer i mennesker.

Høyre skal fortsette å være kritiske til det som ikke fungerer i samfunnet og fortsette å reformere.

Dere har hørt det før: Vi skal ha virkelige løsninger på virkelige problemer for virkelige mennesker.

Da må vi være det partiet som best forstår vår
samtid.

Vi må forstå at alle mennesker har en drøm om å være
til nytte for andre og å bidra til samfunnet.

Vi må skape en politikk som investerer i mennesker
slik at drømmen kan bli til virkelighet for enda
flere - også når teknologi endrer seg.

Kjære landsmøte,

Da er Høyre på sitt aller beste.